

PODRIES SER TU, PODRIA SER JO...

Podries ser tu, podria ser jo, però va ser aquella nena, impregnada encara amb flaires de nadó, la que rebia el frec d'unes urpes familiars. Les d'un vil personatge que, com tants d'altres, aprofitava la confiança i proximitat que erròniament s'atorga, a tot aquell que posseeix un cert grau de consanguinitat.

Podries ser tu, podria ser jo, però va ser aquella adolescent, la que va sentir la mà poderosa que li estrenyia el coll i el pes d'aquell cos frenètic i depravat que l'esclafava, triturant-li el seu futur, la seva dignitat i el seu imminent despertar a una sexualitat que, des de les hores, ja mai més viuria amb normalitat.

Podries ser tu, podria ser jo, però va ser aquella dona de pell d'alabastre i cabells de neu, que havia viscut tota la vida: maltractada, humiliada, menyspreada, atemorida, ignorada i anul·lada; la que anhelava el seu traspàs, com a únic mitjà possible per aconseguir la seva alliberació.

Podries ser tu, podria ser jo, però va ser la prostituta de la carretera, una dona amb un cos ferit i maltractat, però amb un cor, que bategava i estimava igual que el nostre fins que, un mal nascut, decidí aturar-lo.

Podries ser tu, podria ser jo, però va ser aquella immigrant a la que, simplement, perquè faria nosa o li restaria rendibilitat, li van arrencar el fill, tan se val, si del seu ventre o del seu costat.

Les ungles dels records continuen gratant les seves ments i cada cop que tanquen els ulls, furtives i esfereïdores imatges retornen a elles, talment, com una vella pel·lícula, en la que tan sols s'hi escolten els crits d'un silenci maleït.

Imatges, que es representen tan clares, com la injusta bufetada d'un pare o com les fastigoses babes d'un petó no desitjat.

De ben segur que, a elles, els hi hagués agradat més deixar romandre en la penombra certs esdeveniments perquè, al recordar-los, tornen a descobrir, un cop més, l'agror de la por i l'aspror de la violència.

Els hi ha costat anys i panys, però a la fi, ja han soterrat els tabús i les vergonyes que els impediien escriure i descriure els fets, sense por a que la veu i el pols els tremolés.

Sortosament, ara ja saben que, per a viure i conviure, cal acceptar que no existeix el silenci i que cal parlar obertament i sense temor: d'un abús, d'una violació, d'un maltractament i de tot allò que ens anul·li com a dones i com a persones i per descomptat, denunciar-ho!

Podries ser tu, podria ser jo, o la noia del mocador, o la teva veïna o fins i tot, la meva filla!

Però has de ser tu, he de ser jo, hem de ser totes, les que ens revelem contra els fraus i les buidors, per retornar al nostre cos, la virginitat del seu Jo, allunyant voluntats paralizades i rellotges que assetgen hores malgastades. Gratant amb les ungles, butxaques foradades i escupin l'agre regust de boques disfressades. Emprenent el vol sense lligams per creuar deserts de sorra i gel. Foragitant la por, el seu tacte i la seva olor i aquell sentiment d'orfenesa que ens rossega l'ànima, fent-nos sentir estrangeres dins la nostra casa.

I, capbussades dins d'un llit de somnis, esgarraparem desitjos i allunyarem fantasmes, fent realitat tot allò que, en el seu temps, mai ningú ens va deixar experimentar.

DANA